

SALIT

En efecte, ja geogràficament i també una mica per la forma, hem de relacionar amb el nostre *Salisarre*, el nom de la pda. *Salzeu* que vaig recollir a l'enq. de Castellàs, situat prop de Junyent. Junyent i Bis-carbó, encara en el vessant del Segre, ja afronten amb Baén.

Ara bé es trobaria quasi un denominador comú dels tres noms si postulem com a base un compost ibero-basc SALI-SELE. En el DECH v, 195a35-4, jo reconstruïa, amb diversos indicis, una base celtibèrica *SĒLE 'pleta, jaça', que hauria donat el santanderí i cast. bascongat *sel* id. i d'altra banda una forma basca *sare*. Potser, doncs, un compost SALISELE > *Salzeu*, amb la 2a. -l- dissimilada com en *Palou* < *Palol* o *Els Crous* < *Els Querols*; d'altra banda SELI-SARE o SALISALE < dissimilat en *-sare* (d'on *Salazar*, i el nostre *Salisarre* o *Selisarre*).

SALIT

A) (1) *Salit*, llogaret de l'alta Cerdanya. Notícies sobre «le hameau de *Salit*» agre. a La Tor de Querol, en Alart, *Anc. Docs. L. Cat.*; Brousse, *Cerd. Fr.*, 343; «mas *Salit*», mapa fr. al 100.000.

MENCIONS ANT. Si no és el mateix devia ser-hi molt a la vora un lloc que figura amb la grafia *Salciep* en un document de 1011 p. p. *Marca H.*, amb bastantes errades: «Vilalob<en>, Olcegia, Anauia, *Salciep*, *Equalegas* [cf. *Câldegues*], Ur ---» (col. 985.41, corr. *Saleich* o *-elth?*); 2a. *meitat S. XIII*: *Salit* (Delcor, *Sefarad* 1966, 32 ss.). Ponsich (*Top.*, 148) troba 1109 *Salitos*, 1260, 1288, 1297 i 1632: *Salith*.

ETIM. Com s'ha explicat en el DECat VII, 639, es tracta bàsicament del ll. SALICTUS 'salzereda', derivat de SALIX, -ÏCIS 'salze'; però en aquests col·lectius el ll. vg. admètia variants en -ËCTUS analògiques de la E en el nominatiu d'aquesta decl. tipus *filex/filicis*, *vitex/-icis*, *carex/-icis*: d'on duplicats com FILICTUS/FILECTUS. Segons la fonètica cat. el resultat de -ËCTU era *-it* < *Salit* < *SALËCTUS, tal com LËCTUS > *llit*, *pit*, *mills* etcètera.

2) *Salit*, pda. munt. a l'alta vall de Querol, lluny de Portè, no lluny a l'E. del Grau, pujant cap a Fontviva (XXIII, 87.14); 10 k. més al N. que (1) i 800 m. més alt.

3) *El Salit*, te. Noves de Segre, segons la nostra enq. de 1955, paratge a l'esq. de la vall, 1 k. a l'O. del poble.

4) Borda de *Salito*, a la Vall d'Àneu, entre La Guingueta (al peu d'Espot) i Esterri (1932, Ll. b, p. 93). Allí a la vora hi ha un indret dit *Lo Salancà(r)*, em deia, 1933, un pràctic dels llocs (repetició del mateix concepte amb un altre nom). No sé si és un homònim veí: *Salito* que a Casac. (1920) li donaren com nom d'una borda en te. de València d'Àneu. En aquest i els següents tenim -o pre-catalana.

5) *Salito*, barranquet a Peramea que desemboca a Corstscastell (XXI, 139, 140).

6) *El Saliet*, molí i «cortijo» del *Saliet* en te. de Be-

nasc (Madoz, s. v., 182a12f i 183a10f). On tenim *jét*, el tractament ribagorçà de *ËCT*.

7) Combinant el detall fon. de (6) amb (4-5): *Saljeto*, pda. de l'Isàvena, al Sud i baixos de Visalibons (XIX, 70.15).

B) Parònims. 1) *La Salita*, te. Vallcebollera (XXIII, 53.5). 2) i 3) *Les Salites*, a les enq. de Câldegues i de Palau (XXIII, 69.23, i 59.7-12). Aquests tres llocs del (B) coincideixen amb l'indret que deixa entendre el doc. de 1011 (supra) amb la forma corrupta *Salciep*. 4) *Ribera de Saletes*, te. Pi de Conflent, gros afl. dr. de la Ribera de Rojà, provinent de la Creu de la Llipodera (XXIV, 26, 27, 28). 5) Font de la *Saleta*, al S. del poble de Reiners (XXIV, 115). 6) Capella de *La Saleta*, te. Banyuls (XXV, 31).

C) Acumulant-hi sufixos col·lectius: *Saliteda*, any 1506 a Cervera (BABL XVII, 47). *El Salità(r)*, te. Argelers (XXV, 47.23, 48.19). *El Saletà(r)*, te. Roses, paratge de costa baixa al SO. de la vila (XLV, 110). *La Salitosa*, cerd. te. Llo (XXII). Barranc de les *Salitues*, te. Sas de Benés (XIX, 168).

I hi ha encara altres llocs *Salit*, *Salits*, *Salitar*, en el Vallespir que se'm dispensarà de no precisar.

L'àrea dels NLL SALECTUM continua més enllà dels nostres límits pirinencs: gc. bigordà *salbet* i bearn. *salbeyt* «saussaie, taillis» (Rohlf's, *Le Gc.*, § 176), Bielsa *saliato* (Badia Marg.); lomb. *saleč* «saussaie» i en NLL it. *Saletto* i *Salecchia*. Veg. Aebischer «*Salictum*, *salicetum* dans les langues romanes», *Rev. Port. de Fil.* II, 70-85.

Salitar, -eda, V. *Salit*

SALITJA

Poble de La Selva, agre. a Vilobí, 7 k. al SO. de Girona, en el vessant Nord del curs superior del riu Onyar.

PRON.: *səlìgə*, a Santa Coloma (Casac. 1920); a Llorà, 1964 (XLIV, 111); a Brunyola, 1960.

MENCIONS ANT. 1019, el bisbe de Girona cedeix a la Canònica de Girona un alou que ha rebut «in parochia Sti. Dalmasis de Tornavels vel in *Seliga* --- et in par. S. F. de Borsaleu»¹ (Villan., *Vi. Lit.* XII, 315. 8f.); 1180-90: «Raimundus de *Seligem*² debebat a pagar in bajulia de Paliars 143 sols.» (MiretS., *Templ.*, 539); 1185: *Seliga*.

Sovint des del S. XIII. 1228: Guerau *Selija* (CCandi, *St. Hilari Sa.*, 40); 1245: «mansum de *Selija*» (*Esp. Sagr.* XLIV, 242); 1246: «Sta. Maria de *Seliga*» (*Esp. Sagr.* XLV, 335); 1252: Guillelmu de *Selija* (CCandi, *St. Hi. S.*, 145); 1257: *Seligua* (Botet: «aldea de 95 cases escampades, 2 k. al N. de Vilobí», *BABL* IV, 509); 1259: «venditionem quam tibi fecit G. de *Salige* --- uxor Guillelmi de *Salige* --- *Salige* ---» (CCandi, *St. H. S.*, 146-7); 1359: *Salige* (CoDoACA XII, 103); *Salige* (id. id., 113); *Çalige* (id. id., 92); 1362: par. Ste. Marie de *Saligia* (Ll. Verd, *Alsuis, Nom.*, 201); 1379: id.